

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

XXXI. ÉVFOLYAM,

3. SZÁM

1986. MÁRCIUS

ÁRA: 2 FORINT

A kollektív szerződés vitái előtt

A közelmúltban szakmai és társadalmi szervek vezetői, a dolgozók különböző fórumokon értékelték a VI. ötéves tervben végzett munkát, eredményeket és gondokat. E folyamatnak újabb állomásához érkezünk. Általános szabály, hogy a vállalatok vezetői kötelesek évente és a tervidőszak végén a dolgozóknak írásban beszámolni a kollektív szerződés előző évi, illetve ötévi végrehajtásának tapasztalatairól. Az írásos beszámolót előbb a szakszervezeti szervek tárgyalják meg, s határozatot hoznak. A dolgozók a szakszervező beszámolóját és a szakszervezeti szerv határozatát együtt vitatják.

A posta egy vállalat — egy kollektív szerződést köt. Területi, szervezeti tagoltsága szükségessé teszi, hogy egyes kérdéseket a postaszervek saját igényeikhez igazodóan rendezhessenek. Így a Magyar Posta kollektív szerződéséhez valamennyi középfokú postaszerv kialakította függelékét. A függelékek végrehajtásáról az igazgatók a kollektív szerződéshez hasonlóan számolnak be, ezeket határozatukkal a területi szakszervezeti bizottságok, illetve szakszervezeti bizottságok egészítik ki.

Bevált gyakorlat

A beszámolók és határozatok demokratikus megvitatási módszere és gyakorlata a postán ki-

alakult és bevált. Az évenként megrendezett vitákon a dolgozók egyre jobban hozzájárultak a szabályok kialakításához. Reálisabbak lettek az igényeik, figyelembe vették a rendelkezésre álló — gyakran korlátozott — anyagi erőforrásokat is. A társadalmi vitákat a dolgozók aktivitásukkal, észrevételeikkel és javaslataikkal a munkahelyi demokrácia egyik legértékesebb fórumává tették.

Az elmúlt öt évet értékelve megállapítható, hogy a kollektív szerződés a középfokú postaszervek függelékével együtt eredményesen szolgálta — a dolgozók érdekeinek messzeemenő figyelembevételével — a postai feladatok végrehajtását. Lehetővé tette a mindenkori körülményekhez és feltételekhez igazodó szabályalkotást.

Több szabadidő

A VI. ötéves terv folyamán a kollektív szerződés keretében a postás dolgozók szempontjából több kiemelkedően fontos intézkedés valósult meg. A munkaidő terén két kedvező változás volt. Az egyik az ötnapos munkahét bevezetése, a másik a két és több műszakos, valamint folytonos szolgálatú munkahelyeken a munkaidő heti 40 órára való csökkentése.

A posta 1982. január 1-jével az első között vezette be az öt-

napos munkahetet. A bevezetést széles körű demokratikus vita előzte meg. Ez nagymértékben hozzájárult a zökkenőmentes áttéréshez. A postaszervek a függelékben közös erővel olyan munkarendeket alakítottak ki, amelyeknél egyaránt figyelembe vették a szolgáltatás igényét és a dolgozók érdekeit.

A jogszabályi lehetőséggel élve 1985. január 1. és december 31. között mintegy 15 ezer postás dolgozó áttért a heti 40 órás munkaidőre. Ezzel a lépéssel most már 18 ezer dolgozó élvezi a rövidebb munkaidő előnyeit. A tervidőszak végére teljesült a hírlapkézbesítők régi kívánsága is; a vasárnap részükre is pihenőnap. 1985. január 6-ával megszűnt a vasárnap hírlap, így a hétvégétők is családjukkal tölthetik.

Az átlag felett

Kicsit előbbre haladtunk a postás dolgozók bérhelyzetének javításában is, bár a kitűzött célt nem sikerült elérni. A népgazdaság közismert helyzete az egyszeri központi bérintézkedést nem tette lehetővé. A központi szervek a jogos igényt elismerve több esetben részesítették a postát célhoz, illetve feladatokhoz kötött bérpreferenciában, a tervidőszak négy évében pedig a létszámösszetétel

javítására 1-1 százalékos adómentes bérfejlesztésben.

1984-ben az egyszeri központi bérintézkedésre irányuló tárgyalássorozat azzal a kompromisszumos megoldással zárult, hogy a postás dolgozók bérelmaradását fokozatosan kell megszüntetni. Ezért a posta a keresetszabályozás keretében több éven keresztül a központi lag engedélyezett mértéken felül adómentesen is növelheti a keresetét mindaddig, amíg az elmaradás meg nem szűntethető. Ennek mértéke 1985-ben 2 százalék volt, és ennyi lesz az idén is.

A bérhelyzet javítására — fenntartva a központi intézkedés iránti igényt — a posta szakszervezői éltek a sajtóerős bérfejlesztés lehetőségével. Önerőből, adózott bérfejlesztést a posta először a VI. ötéves tervben valósított meg, s mindjárt 1981-ben. A további években is — a postás dolgozók jó munkájának eredményeként — a bér-, illetve keresetszabályozás központi mértékén felül 1-2,5 százalékkal nagyobb volt a bér-, illetve keresetfejlesztés. Mindezek hatására a postások keresete öt év alatt 47,5 százalékkal növekedett, ami 10,4 százalékkal több, mint a népgazdaság termelő szférájában volt. Végül is — a közös erőfeszítések eredményeként — javult a postás dolgozók bér-

helyzete, reálkeresetük szerény mértékben növekedett.

A borítékon kívül

Sikerült megőrizni — a nehezebb gazdasági körülmények között is — a szociális ellátás színvonalát. Némelyik juttatási formánál jelentős fejlesztés valósult meg. A legfontosabbak közül:

- egyre több dolgozó számára válik lehetővé az üzemi étkeztetésben való részvétel. A területi szétszórtság ellenére a dolgozók 42-45 százaléka veszi igénybe, ami országosan is jó arány.

- Jelentős a fejlődés a lakásépítési, -vásárlási kölcsön nyújtásánál. E támogatási forma szükségessége, fontossága egyre nő. A posta e célra évente több mint 100 millió forintot juttat a dolgozóknak. A VI. ötéves tervben 4835 dolgozó részesült kedvezményes kölcsönben, s 1986-ban felépül a postai kölcsönrel támogatott 10 ezredik lakás.

- Évről évre többen töltik szabadságukat a különböző SZOT-, vállalati és üzemi üdülőkben. A tervidőszak alatt évente átlag 21 ezer dolgozó vette igénybe 15 ezer családtaggal ezt a pihenési formát. Öt év alatt összesen 180 ezer dolgozó, házastárs, illetve gyermek üdült.

- Munkavédelmi és szociálpolitikai célokra — a különböző formákra és különböző forrásokból — a posta összesen 6 milliárd forintot fordított.

A megoldandó feladatokat mind a szakszervezők, mind a szakszervezeti testületek nagy gondossággal és mindenkor a rendelkezésükre álló anyagi lehetőségek figyelembevételével rangsorolták.

Vitassuk meg!

A kollektív szerződés — mint a posta és a dolgozók jogainak, kötelességeinek egyik legfontosabb vállalati szintű szabályozása — mindinkább az érdek-egyeztetés középpontjába kerül. 1985. január 1-jével hatásköre jelentősen bővült. Lehetővé vált minden olyan kérdés szabályozása — a munkával, a munka- és pihenőidővel, a munka díjazásával, valamint a dolgozóknak járó egyéb juttatásokkal kapcsolatban —, amelyeket a vállalat és a dolgozók fontosnak tartanak. A VII. ötéves tervre szóló kollektív szerződésnél ezzel a lehetőséggel élni kell.

A szakmai és a társadalmi vezetők várják, hogy a dolgozók a társadalmi vitákon javaslataikkal segítsék a szerződés továbbfejlesztését. A javaslatokra, a viták eredményére az új kollektív szerződés megkötése után visszatérünk.

A magyar szakszervezetek XXV. kongresszusa

Öt év gazdag, sokrétű munkáját összegezte a magyar szakszervezetek február 14. és 16. között tartott kongresszusa.

A háromnapos tanácskozáson 803 küldött és több mint 400 meghívott — köztük számos külföldi — vett részt. A Szakszervezetek Országos Tanácsának beszámolóját Gáspár Sándor, a SZOT elnöke terjesztette elő. Ezt követte a vita, amelyen az előző kongresszus óta végzett munkáról a magyar szakszervezetek soron következő feladatairól mondták el véleményeiket a hozzászólók.

Két postás küldött, Harangozó István tszbtitkár (Debrecen) és Fudrer Károly központi vezetőségi tag (Pécs) kapott szót, és mondhatta el véleményét, javaslatát.

A vita után a küldöttek elfogadták a kongresszus dokumentumait, a beszámolókat, az alapszabályt és a határozatot, melyek mindegyike egyaránt épített az alapszervi választásokra, a megyei küldötttervezetek és az iparági-ágazati kongresszusok tapasztalataira.

A világszerte érdeklődést kiváltó kongresszus méltó folytatója volt az őszi alapszervi választásokon kibontakozott széles körű párbeszédnek, amelynek fő célja, hogy közösen kimunkáljuk, miként segítheti a szakszervezeti mozgalom még jobban szocialista társadalmunk építését, s hogyan képviselheti, védheti még eredményesebben a szervezett dolgozók érdekeit.

Új tervezési és érdekeltségi rendszer

-Postás Dolgozó 3

Jubileum és tisztújítás

Február 15-én tartotta jubileumi, egyben tisztújító közgyűlését a Postás Sporthorgász Egyesület.

Ötven éve a Posta-vezérigazgatóság Számvivőségén 6 fővel horgásztársaság alakult. Az alapító tagok közül *Kemenes Jenő*, *Végh József* és *Váci Mihály* neve ismert. A fejlődés eredményeként 1937-től már a Postás Sportegyesületen belül szakosztályként működött.

Az igazi fejlődés itt is a felszabadulás után következett be. A Soroksári Duna-ág (Kis-Duna) partján 1947-ben önálló vízterületet kapott az egyesület. A Domonkos utcai postaaltiszti kör lebontásából juttatott anyagból és a mintegy 46 lelkes horgász társadalmi munkájával felépült a tanya épülete. A posta támogatásával megépült az elektromos hálózat és a megközelíthetőséget elősegítő köút. 1956. március 10-én a jeges ár víz elborította a területet. Levonulása után az épület fokozatos cseréjét, felújítását kellett célul kitűzni. Erre végérvényesen 1975-ben kerülhetett sor, amikor új, 8 szobából álló épület létesült a Magyar Postának és a Postások Szakszervezetének a támogatásával. A színvonal további emelését az 1982-ben elkészült vizesblokk jelentette.

Becz Sándor, az egyesület leköszönő elnöke megemlékezett azokról, akiknek munkássága ezt a fejlődést, a ma már több száz tag nyugodt pihenését, a szabadidő kulturált eltöltését lehetővé tette, mindennek előtt *Tatár Sándor* és *Wurm Ferenc* volt elnökökre. *Tóth Kálmán* titkár beszámolt az elmúlt 5 év eredményeiről. 500-ról 758-ra növekedett a taglétszám. Új tagok felvételénél elsősorban a postás dolgozók kerülhetnek szóba, hiszen a létszám zárult, ma már csak a kivált tagok helyét lehet feltölteni. Eredményességben — a horgászati célját tekintve — sem szegénykeznek a postások, hiszen az 1 főre jutó fogási átlag évente 25 kg körül van.

A Magyar Országos Horgász Szövetség képviselője, *Péter Róbert* meleg szavakkal köszöntötte az 50 éves egyesületet, elismeréssel szökö a nagymértékű fejlődésről és a MOHOSZ oklevelét és tárgyjutalmát adta át. *Becz Sándor* a Horgászsportért kitüntetést vette át *Mitterer Jánostól*, a MOHOSZ Budapesti IB titkáráról. Ezt követően a társadalmi aktívák jutalmazására került sor, majd a közgyűlés megválasztotta 5 évre új vezetését.

Az egyhangú szavazás eredményeként az új elnök *Szomolányi Tibor*, a POKI igazgatója, elnökhelyettes *Tóth Kálmán*, a Magyar Posta Központjának műszaki titkára lett. Titkárnak *Gurzó Tivadart*, a Budapest 62-es postahivatal vezetőhelyettesét választották. A pénztáros *Tihanyi László* postásnyugdíjas lett. Az új elnök reményét fejezte ki, hogy a vezetés munkásságának és a tagság aktivitásának eredményeként tovább, töretlenül fejlődik az egyesület, és jól szolgálja a szabadidő kulturált eltöltését, elsősorban a postás dolgozók körében.

— eszté —

Ez szolgáltatói magatartás

Még valamikor december első felében hallgattam a Petőfi rádió délelőtti „Napközben” című műsorát. A műsorvezető a szegedi szociális otthon 250 lakójának panaszát ismertette. A tollat a közelgő karácsony adta a kezükbe, amikor is várható, hogy rokonoktól, barátoktól csomagokat kapnak. De ez a tény aggodalommal tölti el őket, mert a posta nem kézbesíti házukhoz a csomagokat, csak értesítést kapnak, hogy küldeményükért menjenek el a postahivatalba.

Az otthon lakói idős emberek, legtöbbjük csomagszállításra képtelen. Írtak levelet a Szegedi Postaigazgatóságnak, amelyben kérték, hogy tekintettel előrehaladott életkorukra, gyöngye erőnlétükre, kézbesítsék a küldeményeket címükre, az otthonba. Nemleges választ kaptak.

A riporter felkereste az igazgatóságon *Rabovszky Mátyasné* osztályvezetőt, és megkérdezte, miért nem teljesíthető az öregek kérése. *Rabovszky* nem informálta a rádiót, hogy a szociális otthon külterületen van, ezért ott nincs házhoz kézbesítés.

De győzött az emberség. *Rabovszky* összehívott az igazgatóságon egy értekezletet, ahol úgy döntöttek, hogy az otthon lakóinak korára való tekintettel eltekintenek a paragrafusoktól, és kivételként, december közepétől a csomagokat kézbesítik részükre.

Március van, közeledik a húsvét, alkalom újabb csomagok küldésére. Kíváncsi voltam, folytatják-e Szegeden továbbra is a csomagoknak a szociális otthonba történő kézbesítését. Nagy örömmel nyugtáztam az igenlő választ. Módosították a járatjelzőt és azóta sem kell az otthon lakóinak személyesen eljárnai a postahivatalba csomagjaikért. De talán még ennél is jobban örültem köszönő szavaimra adott válaszában: „Embernek vagyunk. Gondolunk arra, hogy a fiatalok is megöregsznek egyszer.”

Köszönjük a Szegedi Postaigazgatóság segítőkész magatartását. Az ilyen és ehhez hasonló megnyilvánulások a postáról alkotott negatív véleményeket bizonyára csökkenteni fogják.

Török Lászlóné

Gondolatok egy felújításról

Néhány szóban az előzményekről: Több mint két esztendője, hogy a tanács tudomásunkra hozta: a Szegedi Postás Művelődési Ház lebontására a városfejlesztésben beállott változások miatt nem került sor.

Ez a döntés, s benne az a megállapítás, hogy a lebontást még távlatban sem tervezik, nagy jelentőségű, sőt mondhatnánk sorsdöntő volt mindazok számára, akiknek szívéhez nőtt az épület, akik úgy érezték, hogy a fennállása óta eltelt 33 év alatt sokat tett a művelődés és a kultúra szolgálatában, nemcsak a postás dolgozók, hanem Szeged város lakói között is. Ez eldöntötte az épület sorsát, melyről már vagy 10 éve úgy beszéltek városzerte, hogy eljárt felette az idő, és megérte a lebontásra.

Örömmel mondhatjuk, hogy felsőbb szervünk, a Postások Szakszervezetének központi vezetősége hamarosan napirendre tűzte a művelődési ház felújításának lehetőségét. Ezután egymást követték az épület felújításával kapcsolatos tárgyalások, javaslatok, elgondolások, tervek, hogy miként és főként mi lehet megoldani az épületnek már oly régóta esedékes rekonstrukcióját, végül 1985 októberéig hozta meg a végző döntést.

Mivel szakszervezetünk a töle telhető legnagyobb segítő szándék ellenére sem rendelkezett megfelelő anyagiakkal, ami a felújítás több millió forintos költségét fedezné, a posta vezetőihez fordult, akik átértékelve az ügy kulturális jelentőségét, segítő kezet nyújtottak, s vállalták, hogy postai pénzből fedezik a hiányzó összeget.

Ezzel elhárultak azok az akadályok, amelyek addig megoldhatatlannak látszottak. Ennek az átadás-átvételnek még minden apró részlete nincs tisztázva, de úgy gondoljuk, nem is ez a lényeg. A fontos az, hogy hónapok óta készülnek a tervek a Csongrád Megyei Tervező Vállalatnál, s ha nem jön közbe akadály, remény van arra, hogy az év közepén a felújítás kezdhető lesz.

Amikor a fent említett tanácsi döntés megszületett, a művelődési ház vezetősége igen

helyesen úgy döntött, hogy mielőbb el kell kezdeni egyes rendezvények kihelyezését. Így már egy-két évvel a felújítás megkezdése előtt átmentettünk olyan programokat, melyeket egyébként egy esetleg több évig tartó építkezés során szüneteltetni kellene.

Így született meg az a döntés, hogy a csaknem 250 főt foglalkoztató balettiskola, a szabás-varrás tanfolyam, valamint a mozi továbbra is a művelődési házban működjön, az ismeretterjesztő és klubrendezvények pedig a postaigazgatóság épületében kapjanak helyet.

Elgondolásunkat siker koronázza, az áthelyezett rendezvények látogatottsága nem csökkent, sőt jelentősen emelkedett. Csak abban látjuk ennek az okát, hogy a több száz főt foglalkoztató postaigazgatóság dolgozói számára a rendezvények könnyebben hozzáférhetővé váltak, annál is inkább, mert az előadások kezdési időpontját a munkaidő befejezéséhez igazítottuk. Ezáltal újabb lendületet kaptak nemcsak a földrajzi, zenei és egészségügyi előadások, hanem a hangfelmérőbarátok, a kertbarátok, sőt a nyugdíjas klub rendezvényei is.

Munkánk kiterjesztésére folytatott további törekvéseink is eredményre vezettek, egy olyan előadássorozat létrehozásával, melyet „Szegedről — szegedieknek” címmel hirdettünk meg. Ez a sorozat azzal, hogy műemlék jellegű épületek, tudományos intézetek, gyárak, üzemek megtekintését vette programba, teljesen függetlenül a művelődési ház épületétől.

Nem kis büszkeséggel mondhatjuk el, hogy e rendezvényeinket nemcsak a postás dolgozók és nyugdíjasok, hanem a város lakói is megkedvelték. Egy-egy rendezvényen legalább 50-60 az érdeklődők száma, de volt a sorozatban nem egy olyan is, amelyen megközelítően 200-an vettek részt.

Végezetül szólnunk kell az ez évben 10 éves fennállását ünneplő Szegedi Postás Képzőművész Köréről, melynek gazdája szintén a művelődési ház. Első és fő törekvésünk az, hogy a

kör jubileumát ünnepélyessé tegyük egy, az alkotók legújabb anyagából megrendezendő kiállítással. A kör a jubileumi kiállítást — vándorkiállításaként — Békéscsabán, Békésen és Mezőberényben szeretné bemutatni, majd ezt követően Gyulán, a nyári várjátékok idején. Tárgyalások folynak ezenkívül Esztergom és Sátoraljaújhely művelődési központjával egy ott rendezendő kiállításhoz.

Amennyiben valamelyik megvalósítható lesz, úgy az alkotókat is el szeretnénk vinni a helyszínre, postai autóbusszal. Ez részben ajándékút lenne számukra, részben az út során újabb alkotásokra ihletné a kör tagjait. Természetesen az éves tervből nem hiányzik a testvér-város, Szabadka Munkás Egyetemének alkotói által Szegeden rendezendő kiállítás sem.

A felsoroltak azt mutatják, hogy a Szegedi Postás Művel-

ődési Ház vezetését mélyen áthatják azok a feladatok, amelyek az épület felújításával, valamint az ezzel kapcsolatos problémák megoldásával függnek össze. Gondos mérlegelés után arra az elhatározásra jutottunk, ha a felújítás az év közepén elkezdődik, az év második felétől a balettiskolát, a szabás-varrás tanfolyamot, valamint a mozi működését szüneteltetni kell.

Az a fő törekvésünk, hogy a felújítás során a szakmai irányítással összefogva a munka mielőbbi befejezése végett a kivitelezőknek minden tőlünk telhető segítséget megadjunk. Ha pedig a szükség úgy kívánja, társadalmi munkát is szervezzünk, melyhez a szegedi postás szakszervezeti alapszervek, valamint egyéb postás tömegszervezetek segítségét és támogatását is kérni fogjuk.

Vámos László

Jubiláló fotókor Pécsen

1955-ben öt lelkes fotós, szak-kört hozott létre a Pécsi Postaigazgatóságon. Akkor felszerelésük mindössze egy lemezes gépből állalkított nagyító és egy Agfa Karat fényképezőgép volt.

Az elmúlt 3 évtizedben több-

sör rendeztek kiállítást, s részt vesznek minden társadalmi rendezvényen, szakszervezeti megmozduláson.

Legközelebbi tervük: az igazgatóság fennállásának 100. évfordulójára nagyszabású fotókiállítást rendeznek.

Szendró László: Formák

Hanságország fővárosa Mekszikó

Van-e torokszorítóbb egy idős ember számára, mint tudni azt, hogy kiszolgáltatott? Tudni azt, hogy egy élet áldozatos munkája is kevés volt ahhoz, hogy valaki rendszeresen rányissa az ajtót. Tudni azt, hogy nincs, aki szólna hozzá egy jó szót, nincs, aki vigyen olvasnivalót, egy kiló kenyert, újságot, pénzt, levelet, üzenetet. Ez mindenütt kint, de elzárva a világtól a lehető legkínzóbb...

A Hanság végeláthatatlan rengetegében járunk. A több mint százézer holdas területen elszórtan vannak az aprócska települések: László-major, Sarló, Nyárliget, Tőzeggyár-major, Kisház, Sárdomb, Beregház, Feketebók, Hodály-major, Pál-major, India-major, Mekszikó-pusztá, ma Fertődjelett.

Utcai kaszinóba csöppenek. — Jaj, aranyos Jancsikám, holnap is hozzá ennyi nyugdíjat!

— Köszönöm, nagyon köszönöm. Igen drága lélek János!

— Nem üzent nekem a kis-unokám Fertődről?

— Nahát! Mégiscsak megvan! János meghozta Petőfi összes versét.

— És az én kalendáriumom, a Kincses?! —

— Ha maga nem lenne, mi is lenne velünk?!

Az áfész új boltja előtt van az asszonykaszinó. Hol is lehetne másutt, itt az isten háta mögött? A gondolat gyorsan jár. Egy pillanat alatt odaérhetünk Vlagyivosztokba, New Yorkba, Párizs-

ba, Londonba, de innen tizenegysé kilométerre van Fertőd, a legközelebbi nagyközség, mégis szinte elérhetetlen. Sopron még távolabbi... Ha fúj a szél, ha hordja a havat, ha esik az eső, ha perzsel a nap, akkor ez a pár kilométer is megjárhatatlannak tűnik az idős emberek számára. És itt sok a hatvan éven felüli ember. A lakosságunk több mint a hetven százalékát idős, beteg, megfáradt ember. Miért? Ugyan ki akar letelepedni a fiatalok közül itt az isten háta mögött? Itt, ahol csak a madár jár, meg a nyugati szelek, de azok aztán olyan erővel, hogy az ember néha úgy érzi: kiszedi a tözeget a talajból, leszedi az almát a fáról, kinyúv a fákát gyökerestől. Az alakból lesurruló szelek útja Szabadka Fertő tő és a Hanság felett. Nincs semmi, az ég világon semmi, ami útját állhatná.

Az asszonygyűp szétnyílik, és most lehet csak látni azt az egyenruhást, aki a középpontban áll: a postást.

— Mit hozott az asszonyoknak, hogy ilyen nagy az öröm körülötte? — érdeklődöm.

— Nyugdíjat.

— Könyveket. Újságokat.

— Patikaszert.

— Nekem kenyeret.

— Az én viisszes lábaimra meg rugalmas pólyát.

— Az én fájós derekamra gyógyszert, az isten áldja meg, hogy ennyire jó ember — mondják szünet nélkül egymás után, és dicsérik nyakra-főre,

mert „nélküle ugyan mi lenne velünk itt az országhatáron...”

A valahai Mekszikó-pusztát, ma Fertőújlatot kétszázharminc ember lakja. Zömmel öregek, betegek, fáradtak. Fialaton se igen mozdultak ki innen, de mostanában, hogy elszálltak felettük a nehéz munkás évek — a ritkán járó autóbussza ritkán sem akarnak felülni. Szívesen veszik, hálások érte, ha a „postás bácsi” mindent elintézt: kenyeret, gyógyszert, hivatalos papírokat a tanácstól, pólyát a fájós lábra, kenőcsöt a sajgó derékra, olvasnivalót: újságokat, könyveket.

Mennyit ér ez annak, aki kapja? Azt csak az tudja, csakis az tudhatja, akinek beroszdásodtak a térdai: akinek volt szívinfarktus, tüdőgyulladás vagy valamilyen rettetető nya-

valója. Csak az tudja, milyen elesett tud lenni az ember, ha beteg, ha öreg. És a postásbácsi nagy erénye, hogy nem sajnálhatja őket, hanem segít nekik. Nem azt kérdezi tőlük: mi bajuk, hanem azt, hogy mit hozhat a fájdalom enyhítésére. Micsoda különbség!

— Nehogy azt higgye, hogy a mi Jánosunk azért hoz nekünk patikaszert, mert az elmúlt években intézményesítette a posta ezt a kézzel is megfogható emberséget. Dehogy azért. Az emberséget nem lehet fölírni receptre, meg törvényt sem lehet hozni, hogy ki miként viselkedjék emberül az emberrel. Erre születni kell. A mi postásbácsink, *Bognár János* erre született — mondja *Németh Antalné*, a Sarródi Haladás Termelőszövetkezet zsákfoltosója. — Ez itt íratlan törvény. Hagyomány. Itt megvetik azt, aki nem ember, aki ellene van a társának. Én itt állok a nyugdíj kapujában, megfáradtan, tele visszerekkel a lábamon, de én nyugodt vagyok; a mi postásunk mindig mindenben segít majd nekem. Nemcsak a fájdalom csillító pólya meghozásával, hanem mindenben, mindig. Jó ember. Mi nem úgy vagyunk ám, mint a városiak, hogy no ebben a boltban nem kaptam meg azt, amit akartam, nem baj, majd átmegyek a másikba. Itt nincs másik. Itt semmi sincs, ami választási lehetőséget ad. Itt csak mi vagyunk — egymásra utalva.

Játékos vetélkedőt tartottunk

Február 15-én, a Kecskeméti 1. megyei postahivatal körzeti szakszervezeti bizottsága a KISZ szervezet segítségével vidám, játékos feladatokkal tarkított szakmai vetélkedőt rendezett.

A tizenegy részt vevő csapat fordulónként maga választotta meg, hogy a szakma mely területéről kapja a kérdést, illetve játékos feladatot, vagy általános kérdést óhajtott. A jó hangulatú vetélkedőt — melyen a helyi és a körzeti postahivatalok dolgozói is részt vettek — a Kecskeméti 1-es hivatal főpénztári csapata nyerte meg. A többi csapat sem ment el üres kézzel, ugyanis a helyes válaszokért kapott zsetonokat licitre tették, s így a zsákbamaczka mindenkinek szerencsét hozott.

Szabó Anna

Kecskeméti 1. postahivatal

Két kellemes hét után rossz befejezés

Amit el akarok mondani, nem szemrehányásként teszem, inkább csak szomorúsággal. Egy minden igényt kielégítő, igen kellemes, gyógyulásunkat elősegítő, két héten át élveztük a gyulai SZOT üdülő vendégszeretét. Amilyen jó volt a két hét, olyan rossz szájt adott a befejezés.

Február 3-án reggelizés közben közölték, hogy délelőtt a „B” épület hallijában a posta dolgozói felveszik a hazautazók csomagjait. Ez a kellemes gondoskodás sokunkban még fokozta azt a sok-jót, amit két hét alatt kaptunk. De ezután jött a hideg zuhany. A jelzett időre, 10 órára körülbelül 50-en levittük csomagjainkat a megjelölt helyre. Negyed tizenkettőkor megjelent három postás dolgozó, akik közül egy — a felvevő — nem a legkedvesebb modorban és hangnemben a következő kioktatást tette. „Mindencsomagra írják rá a csomagolás módját is a tartalom nélkül. A csomag értéke legfeljebb 5000 forint lehet.” De kérem — szólalt meg az egyik 70 év körüli feladó — én haterzer forintot írtam rá. Budapestre így is felvették a bőröndömet dupla csomagolópapírban. A rövid válasz: „Csak ötezer forintig vesszük fel. Egyébként minden-

Egy férfi érkezik az asszonyok közé, Szeli József nádarral, és anélkül, hogy tudná, miről szól a beszéd folyama, elújságolja:

— Beteg vagyok, lumbágóm van. Nem tett jót a derekamnak a hanyi rengeteg, a goromba szél, a nyirkos levegő, a didergető hideg... Jancsi pajtás most hozza nekem az injekciót. Rendes srác, jó barát. Nálunk hagyomány az egymás ségítése és a gyógyszerhordás. Az előző kézbesítő, Kusits László is elhozta nekünk a gyógyírt. Mindig azt mondta: „Miért ne hoznám? Ugyan miért? Ugyis megyek naponta Fertődre a postáért.” Mert tetszik tudni, az előtt a postás naponta járt Fertődre, ha fűt, ha esett, ha kánikula volt. És mindent megtett értünk. Így aztán — ugye nem csodálkozok, hogy itt nálunk Hanságországban a főváros Mekszikó, de a legfőbb hely — úgy is mondhatnám: a parlament — a posta, a parlament meg a postás.

Megkapóan és meghatóan csöppnyi hely Mekszikó-pusztán a posta-parlament. Egy valahai cselédházban mindössze tizenkét négyzetméter mondhat magáénak. Ebből három négyzetméter az „előszoba”, de abban aztán elfér az egész világ: a nyilvános telefon. Mindössze kilenc négyzetméter az a birodalom, amelyben a Magyar Postát a „postáskisasszony”, Németh Mária képviselheti. Az aprócska szoba olyan, mint egy tükör. Nyolc szép szobanővény varázsolja ide a tavaszt és a nyárt az őszi és a téli hideg heteken. A berendezés: egy asztal, három szék, egy szek-

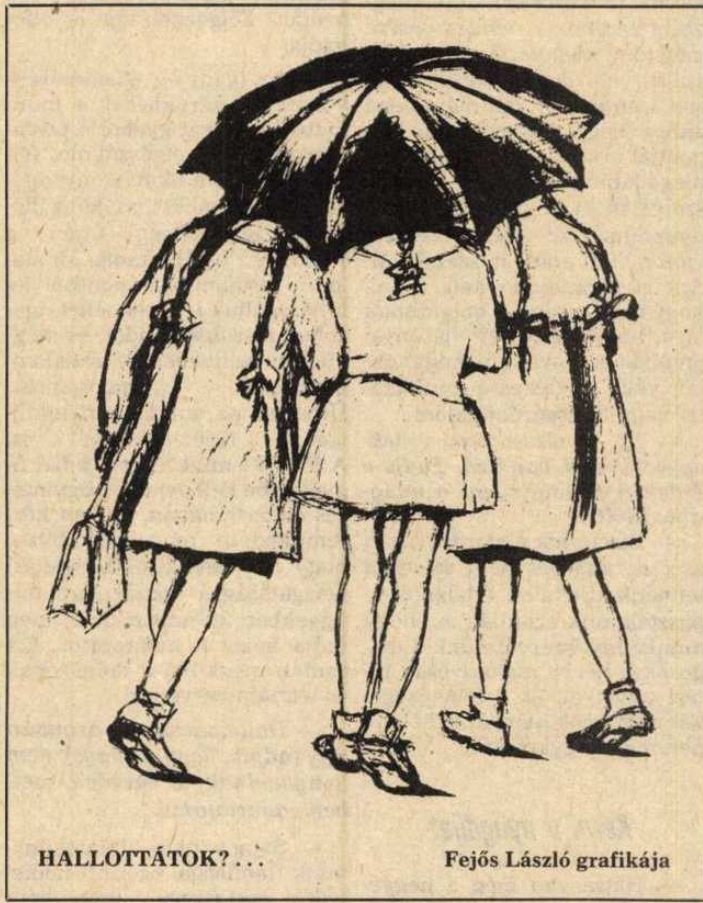
Kedves Postás Dolgozó!

kinek 12 forinttal többet kell fizetnie a csomagok helybeni felvételéért.”

— Nem értem — volt a válaszom —, én eddig úgy ismertem a postai szabályokat, hogy 10 000 forint értékig könnyített csomagolásban lehet feladni értékcsomagot is. — Mit ért maga ehhez — volt a válasz.

Az ország különböző részeiről érkező vendégekre az ilyen viselkedés és szolgáltatás nem tette a legkedvezőbb benyomást. Az ilyen hangnem jelentős károkat okoz annak a postának, amelynek én nyugdíjas-ként is tagjának érzem magam.

Kállay Lajos
Eger

HALLOTTÁTOK?...

Fejős László grafikája

Köszönet a posta dolgozóinak

1985 júliusában kértem lakásomba telefont, mivel a feleségem gyakran betegeskedik, és az orvosi ügyeletre elég sokat kellett az utóbbi időkben telefonálni. A közelben lévő két nyilvános telefon nem mindig működött, így több esetben is előfordult, hogy a kórházig kellett éjnek idején szaladnom.

Időközben 83 éves édesanyámat is magunkhoz vettük, mivel egyedül lakott, így a telefonra még nagyobb szükségünk volt.

A Heves megyei Távközlési Üzem július 8-án keltezett értesítésében közölte kérelmem előjegyzését, a bekapcsolás időpontját azonban nem tudta

Amíg katona voltam, találtam egy szívrablót. Meghódított egy lány. Ma a feleségem. Két gyermekem édesanyja: János tizenöt, Attila tizenhárom éves. Boldogok vagyunk. Sokat dolgozunk. Állataink vannak: kilenc szarvasmarha, ötvénhet disznó. Úgy élünk itt, mint akárki más. Minden szabad időnköt lekötik az állatok. De még az ünnepeinket is: a karácsonyt, a húsvétot, minden vasárnapot és szabad szombatot. Ami az asztalunkra kerül, szinte mindent mi termelünk, mint itt Mekszikón bárki...

És a postás bácsi dicsérete nem szűnik meg. Ahogy jönnek-mennek az áfész-boltba és a postára az asszonyok, újságolják:

— Jó ember a postás. Nem is tudjuk, hogy mi lenne nélküle. Amióta csak itt van — már több mint tizenhat éve — mindenkinek ő segít. Mindenben. A minap Fertőújlak és Fertőd között elromlott a kocsija Takács Tibornak. Ki segített volna? A postás bácsi! Amikor Takács Pityu bácsi tehene borjadzott, ki segített volna? A postás bácsi! Ha a telefon csütörtököt mond, ugyan ki szalad be Fertődre? A postás bácsi!

Nálunk fontos a könyv, mert itt semmi sincs. Se iskola, se könyvtár, se könyvesbolt. Minden a postán van. Ha olyan könyvet akarunk, ami itt nincs meg, azt már holnap meg is hozzák, mert Marika intézkedik. Így aztán nekünk se Fertődre, se Sopronba nem kell betutaznunk. Könyvek is, újságok is vannak.

meghatározni. Így nagyon meglepődöttünk, amikor november 26-án a távbeszélő beszerelésével kapcsolatos csekket megkaptuk. Még aznap befizettük a haterzer forintot. De azon még jobban meglepődöttünk, hogy a telefonkészülékét december 9-én lakásunkba felszerelték, amivel az egész családnak nagyon nagy örömet szereztek.

Feleségem, 83 éves édesanyám és a magam nevében is köszönetemet fejezem ki a lelkiismeretes, gyors, pontos, jó munkáért.

Szücs Ferenc
Hatvan

Igaz ez a szép

A Szakszervezetek Szabolcs-Szatmár Megyei Tanácsa és a Megyei Művelődési Központ 1985-ben 12. alkalommal hirdette meg az „Igaz ez a szép” műveltségi vetélkedőt a megye szocialista brigádjai részére.

A megye üzemiből és intézményiből 378 szocialista brigád vett részt a versenyben, köztük a Mátészalka 1-es hivatal 4 szocialista brigádja is. A hivatali és területi fordulón is sikeresen helytállva jutott el brigádunk a megyei döntőre, amelyen a legjobb 8 csapat mérte össze tudását.

A döntő, amely a nyíregyházi új szakszervezeti székházban volt, egy kicsit rendhagyó módon zajlott le. A lexikális tudás főleg turisztikából és történelemből játszott szerepet. Képzőművészetből tárlatvezetés volt a feladat a Szabolcsi téli tárlaton. Közéleti témakörben riportot kellett készíteni a megye, illetve Nyíregyháza egy-egy közéleti személyiségével.

A jó hangulatú vetélkedő szoros küzdelmet hozott. Az első és nyolcadik brigád között alig volt érdemleges különbség. A végső sorrendben csapatunk a második helyezést érte el, amelyért átvehettük az ezt tanúsító oklevelet, és az ezzel járó 5000 forint pénzdíjat. Mindnyájan nagyon örültünk, mivel már harmadik éve vettünk részt ezen a vetélkedőn, de most értük el a legjobb eredményt.

Jóna Károlyné,
a Május 1
szocialista brigád
vezetője
Mátészalka 1

Csakugyan. A kicsinyke településre a sok könyvön kívül jár negyvennyolc Kisalföld, huszonöt Népszabadság, negyven Képes Újság, tíz Rádió- és Televízióújság, harminc Nők Lapja, tíz Kistenyészők Lapja és tizenöt Szabad Föld.

— A postás nélkül mi meg se élünk — mondja özvegy Rosta Ferencné. — Az uram is azért élhetett sokáig — pedig asztmás volt szegény —, mert mindig hozta neki a gyógyszer.

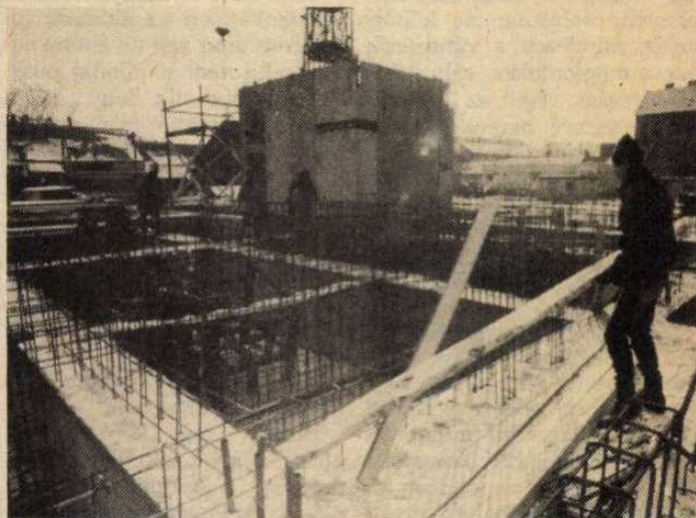
— Egyszer az uram olyan beteg volt, hogy nem lehetett magára hagyni. Hogyan mentem volna el a patikába a messzi Fertődre? — kérde Giczi Jánosné, aztán meg is válaszolja: — Sehogy sem tudtam elmenni. A postásunk meghozta a gyógyírt... Jól megértik egymást a postás bácsi és az uram. Hogy miért? A Hazafias Népfőrdő helyi bizottságának ő az elnöke, az uram meg a titkára. De Bognár János másutt is dolgozik. A Fertődi ÁFÉSZ választott küldötte és a helyi nyúltenyésztő szakszervezet elnöke...

*

Van-e boldogítóbb egy idős ember számára, mint tudni azt, hogy nem kiszolgáltatott? Tudni azt, hogy mindennap van, aki jó szót szólna hozzá. Mindennap van, aki rányitja az ajtót, aki elviszi az újságot, a könyvet, a leveleket, a nyugdíjat, a kiló kenyert, a gyógyszerket... Ez mindenütt melengető, de elzárva a világtól, a nyúltenyésztőktől, a városoktól, a lehető legmelengetőbb...

Sindulár Anna

Miskolcon készül a VII. ötéves terv legnagyobb beruházása

Jeles esemény színhelye volt február 11-én délután a Miskolci Postaigazgatóság: Tóth Illés államtitkár, a Magyar Posta elnöke ünnepélyes külsőségek közepette helyezte el Miskolc új, regionális távbeszélőközpontjának alapkövét. Bár az első kapavágás már korábban megtörtént, de az alapkövetéssel vette igazán kezdetét a Magyar Posta hetedik ötéves tervi legnagyobb beruházása.

Miskolc új telefonközpontja kétféle milliárd forintba kerül az országnak. A pénz döntő hányadát — 1,7 milliárd forintot a Magyar Posta adja, a fennmaradó részt helyi erőből teremteték elő. A központ elkészültével lehetőség adódik az ország második városában arra, hogy lényegesen javuljon a telefonhálózat (majd tízezer a várakozó), s a központ elkészülte után Borsod szinte minden településre bekapcsolódhat az országos távhívóhálózatba.

Az alapozást 1985 októberében kezdték meg. A rendkívül nagy precizitást igénylő munkával az építőknek a szerződés szerint 1989. szeptember elsejére kell végezniük, de másfél évvel korábban, 1988. március 31-re már teljes egészében át kell adniuk az épületet, ugyanis a központ berendezéseit ekkortól kezdik el szerelni. A központ a tervek szerint teljes egészében 1991-re készül el.

Mit nyújt majd a regionális távbeszélőközpont Miskolcnak

és Borsod-Abaúj-Zemplén megyének?

A miskolci belváros telefon-előfizetőit jelenleg egy elavult, rotary rendszerű főközpont és az ugyancsak korszerűtlen PAM-típusú mellékközpont szolgálja ki. Az új, crossbar rendszerű főközpont üzembe helyezésével lehetőség nyílik a szolgáltatások minőségi és mennyiségi javítására. Erre a főközpont 33 ezer új állomás kapcsolható majd. Mivel a jelenleg létező hálózatot is természetesen ide kötik, így 21 800 új állomás létesíthető. Miskolcon csaknem tízezer várakozó telefonra, s ezért tehát minden jogos telefonigénylőt ki tudnak elégíteni. Még akkor is, ha időközben további ezrek kéri a postától a telefon felszerelését. A központ kapacitása egyébként bővíthető, ha szükséges, akár 50 ezer állomásig.

Az ünnepélyes alapkövetélen — amelyen Tóth Illés mellett ott voltak Borsod és Miskolc vezetői is — krómácel urna is került a mélybe. Az urnába belehelyezték a Népszabadságot, a megyei és a városi napilapot, az ünnepi beszéd szövegét, Miskolc kicsinyített címerét és zászlaját, a postaigazgatóság szervezeti felépítését, s még további dokumentumokat. Ha majd valaki a távoli jövőben rábukkan az urnára; megtudhatja, milyen volt 1986. február 11-e.

I. S.

Vidám délután

Városunkban befejeződött a postahivatal bővítése, átalakítása, illetve az új távbeszélőközpont átadása. Ennek öröme brigádunk humoros délutánt rendezett. Az előadásra — ismerkedés céljából — meghívtuk a hajdúnánási és hajdúdorogi hivatal dolgozóit, valamint a helybeli postás nyugdíjasokat és a gyesen lévő kismamákat.

Brigádéletünk rövid bemuta-

tása után műsorunkban szerepelt a régi központ búcsúztatása, villámtrefák és az elmúlt tíz év humoros eseményei.

A vidám műsor után a jelenlévőket szerényen megvendégteltük, bemutatottuk szépen rendezett hivatalunkat, a távirát és a távbeszélőközpontot. Az itt készített színes fényképeket brigádnaplónkba tettük.

Petőfi távközlési brigád
Hajdúböszörmény

A Híradástechnikai Egyesület postai szakosztályainak április havi programja

Április 1. (kedd) 15 óra, VI., Népköztársaság útja 3. Kovács Zoltán — Szabó Sándor: A Posta takarékpénztár üzleti lehetőségeinek vizsgálata.

Április 2. (szerda) 15 óra, VI., Népköztársaság útja 3. Miklósi József: A levélfeldolgozás jövője.

Április 15. (kedd) 14.30 óra, VI., Népköztársaság útja 3. Dr. Schügerl Sándor: Kispostahivatalok tipizálásának tapasztalatai.

Április 16. (szerda) 14.30 óra, VI., Népköztársaság útja 3. Dr. Bácskai Tamás: A pénz mozgása a világban.

Április 17. (csütörtök) 14.30 óra, VI., Népköztársaság útja 3. Turáni József: Beszámoló az ONLINE '86 konferenciáról (1986. február 4-8. Hamburgi NSZK). — ISDN — Hivatali hírközlés.

Április 22. (kedd) 15 óra, VI., Népköztársaság útja 3. Jakab Györgyné — Reich Rudolfné: A VII. ötéves terv főbb postai és hírlapterjesztési célkitűzései, a megvalósítás előmozdító elképzelések. Az előadást vita követi.

Április 23. (szerda) 15 óra, VI., Népköztársaság útja 3. Antók Péter: Beszámoló a VDE-NTG Post optikai kábeltechnikai konferenciáról.

Április 24. (csütörtök) 14.30 óra, VI., Népköztársaság útja 3. Borbély Endre: Atmoszférikus infraszugárzás összeköttetés.

Április 29. (kedd) 14.30 óra, VI., Népköztársaság útja 3. Kolláth Gábor: Integrált szolgáltatású hurokhálózatok és azok számítógépes tervezése.

Postás sakkozók Portischék ellen

A címet nem kérdőjellel látuk el, mert mire ezek a sorok megjelennek, a Postás SE sakccsapata már túl is jutott az országos bajnokság I. osztályában a Portisch vezette MTK-VM elleni találkozón.

De haladjunk sorrendben! A postás sakccsapat 1985-ben megnyerte az OB II. osztályának nyugati csoportjában a bajnokságot, és 22 év után ismét a legmagasabb osztályban szerepelhet. Az öröm kétszeres. Egyrészt az igen magas színvonalú magyar bajnokság első osztályában szerepelni megismertető feladat, másrészt a 14 fős csapatban mérkőzésenként 11-12 játékos postai dolgozó, vagy az ifjúságiaknál postás szülők gyermeke. Azt már csak zárójelben teszük hozzá beszélgetőpartnereim, a csapat vezetői, edzői, hogy ez bizonyára jó propaganda lesz a postának is, bizonyítva ezzel a postai dolgozók megfelelő szellemi színvonalát.

A beszélgetés elején megtudom, hogy a postás sakkozók 1928 óta működnek, szinte egyszerre a Benczúr utcai épület megvételével, mely azóta is ott hont ad nekik. Alapító tag volt *Havasi Kornél*, aki az 1927. évi londoni sakkolimpián a magyar csapat tagja volt. A postás sakk fejlődésében igen nagy érdemeket szerzett *Tipary Lajos*, *Köberl Ferenc*, *id. Honfi Károly*, de említhetnénk másokat is.

Mostani szereplésükről *Jenei Ferenc* mesteredző így vélekedik:

— Nagy boldogság számomra a bajnoki cím. Ajándéknak is tekinthetem 70. születésnapomra. Már majdnem 50 éve vagyok postás, és azóta játszom a sakccsapatban, de az elmúlt 3-4 év kimagasló időszakot ölel fel. *Dobos Ottó* szakosztályvezető és *Munka Béla* vezetőségi tag olyan háttérrel adott a játékhöz, amelyben fokozatosan növelhetjük tudásunkat, ezzel párhuzamosan javíthatunk eredményeinket. A két említett vezető együttműködése a Postás SE elnökségével, a Postások Szakszervezetével, alap volt a feljebb lépéshez.

Játékosgárdánk korábban sem volt rossz, hiszen 1974 óta a Postás Sakk Európa-bajnokságon egyszer-ször harmadikok és másodikok, kétszer pedig elsőek lettünk. Itt azonban csak 6-an játszottak, míg az OB

II-ben 14 főt kell egy-egy mérkőzésen szerepeltetni, és ebből két játékos 20 éven aluli, ifjúsági. Az ifik az elmúlt évben kitétek magukért, különösen *Monori Zoltán* — édesapja postás —, aki 13 mérkőzésből 11 pontot ért el, s még csak 15 éves!

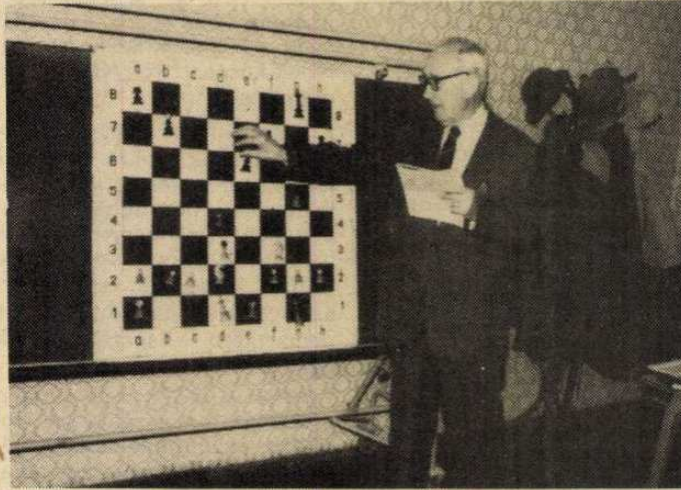
Igen ponterősen játszott *Puschmann László*, aki szintén 11 pontot szerzett, *Kapu Jenő* 10 pontot, *Dobos Ottó* 9,5, *Gács Pál* 9 pontot gyűjtött, de dicséret illeti az első táblán szereplő *Radnóti Béla* FIDE-mestert is, aki 8 pontot hozott a bajnoksághoz.

A fejlődés további útját *Dobos Ottó* foglalta össze.

— Kulcskérdés az utánpótlás. Amíg nem voltak megfelelő ifjúsági játékosaink, nem törhettünk magasabbra. A környező iskoláktól szerezzük utánpótlásunk egy részét, de ez rengeteg fáradsággal jár. Szakörökben kell megszerettetni játékosan a sakkot, aztán egymás között versenyeztetjük még az iskolában a fiatalokat, s ezután a tehetségesebbeket meghívjuk edzéseinkre. E munka szinte egy egész embert leköti, de megéri. Utánpótlásunk másik forrása a postás dolgozók gyerekei. Amerre csak megfordulunk, hirdetjük, hogy dolgozóink hozzák el edzéseinkre sakkolni vágyó gyerekeiket. Az sem baj, ha még nem ismerik a lépéseket. Minden hétfőn és csütörtökön 17–19 óra között a Postás Művelődési Ház II. emeleti sakkszobájában megtalálunk bennünket.

Visszakanyarodunk a bajnoksághoz. Mi a cél az idén? A bentmaradás, vágják rá szinte egyszerre valamennyien. *Dobos Ottó* bővebben kifejti ennek tartalmát.

— 48 igazolt versenyzőnk van, ebből 37 felnőtt, 11 az ifjúsági. Minősítés szerint 3 FIDE-mester, 4 mester, 12 mesterjelölt, 3 első osztályú, 6 második osztályú, 11 harmadosztályú, 4 negyedosztályú és 5 alapfokú versenyző. A 3 felnőtt csapat mellett önállóan szerepelnek fiataljaink az ifjúsági bajnokságban. Tavaly az ifi III. osztályból felkerültek a II. osztályba. Játéktudásuk olyan rohamosan fejlődik, hogy ha az idén még nem is, de jövőre bizonyára már ők is a legmagasabb osz-

Jenei Ferenc mesteredző a demonstrációs táblánál

tályban fognak szerepelni. Első csapatunktól nagyon szép teljesítmény lenne, ha fent maradna az első osztályban.

— A PSE elnöksége februári beszámolatátunk alkalmával megállapította, hogy céljaink reálisak, nem kergetünk rózsaszínű álmokat, hosszabb távra tervezünk. Az a véleményünk, ha netán kiesnénk az I. osztályból, a szerzett tapasztalattal, rutinnal és időközbeni további fejlődéssel újból vissza tudunk kerülni. Persze sokat teszünk az edzéseken azért, hogy ne a vizsakerősítéssel kelljen törődnünk; szeretnénk jó középcsapattá válni a legmagasabb osztályban.

Ahogy az elszánt tekintetek látom, biztos vagyok benne, elképzeléseiket siker koronázza majd. Elmondják, hogy nem csak a versenyisporttal törődnek. Segítik a postás tömegsport sakkrendezvényeit, társadalmi munkában közreműködnek a postás sportnapok rendezvényein, sakk-készleteket, és -órákat adnak, versenyt szerveznek. Befejezésül az „örök” kérdést teszem fel, mi a sakk? Tudomány, művészet, sport? Annyian, annyiféle megvilágításban nyilatkoztak már erről, ezért érdekel, hogy a postás sakkozók ezt hogyan fogalmazzák meg. *Munka Béla* véleményét tárom az olvasók elé:

— Bizonyos szinten a sakk tudomány, művészet, de minden esetben sport is. A magasabb minőségű versenyző tudományosan készül, rendszerezi a megnyitási kutatásokat, tapasztalatokat. A művészet a sakkban játék közben keletkezik. Kifejezhetetlenül sok lehetőség, variáció fordulhat elő egy partiban. Egy-egy esztétikailag szép, eredeti megoldást mindenképpen megillet a művészi kifejezés. A sakk sportbeli megállapítása talán a legkönnyebb. Két ember látszólag harcban áll egymással 64 kockán. A versenyparti kötött idővel, nagy fizikai és szellemi igénybevétellel folyik. Az a fél győz, aki jobban felkészült, ötletesebb, jól bírja idejével és fizikailag is bírja a megerőltető csatát.

Még sokáig beszélgettünk. Megragadtam partnereim fanatizmusát, a sakkért való rajongásukat. El is határoztam, hogy eddigi gyengébb sakk tudásomat javítani fogom. Ki tudja, talán egyszer még művészi értékű partit is fogok „alkotni”.

Búcsúzóul csak egyet kértek, ne felejtsem el megemlíteni, hogy — mert ez jövőjüket, fejlődésüket garantálja — a postás szülők hozzák el gyerekeiket a postás sakccsapatba.

— mohai —

A Kongresszusi Kupa eredményei

Napjainkban egyre többen zsef (Bp. Ig.), 3. Csomor Attila ismerik fel, hogy egészségük megőrzése végett mind nagyobb szükség van az aktív pihenésre, testedzésre, sportolásra. A szabadidő eltöltése minden ember számára más és más jelent, attól függően, hogy milyen az érdeklődése és a választási lehetősége.

Az eltelt néhány hónapban a postás dolgozóknak több lehetőségük is volt testedzésre, sportolásra, mert a hagyományos tömegsportversenyek mellett az igazgatóságok területi szakszervezeti bizottságai a szakszervezeti kongresszusok tiszteletére számos kupaversenyt és villámtornát rendeztek. Budapesten a Társadalmi Testnevelési és Tömegsport Bizottság a következő sportágakban szervezett Kongresszusi Kupa versenyeket:

A Postás Sport Egyesület telephelyén az asztaliteniszek és a tekézők vívtak nagyon izgalmas és színvonalas mérkőzéseket, amelyeken az alábbi eredmények születtek:

Asztalitenisz

Női: 1. Vass Pálné (TIG), 2. Klampár Ilona (TIG), 3. Rostásné Varga Zsuzsa (TIG).

Férfi: 1. Bódis Attila (Járműtelep), 2. László Imre (POTIBER), 3. Kovács Tibor (POTIBER).

Teke

Női csapat: 1. Budapesti Távbeszélő Igazgatóság, 2. Budapesti Távbeszélő Igazgatóság, 3. Hírlap és Postaszállítási Igazgatóság.

Férficsapat: 1. Budapesti Távbeszélő Igazgatóság, 2. Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság, 3. Budapesti Távbeszélő Igazgatóság.

Női egyéni: 1. Kelemen Györgyné (TIG), 2. Molnár Károlyné (BUVIG), 3. Kucsera Margit (HTI).

Férfi egyéni: 1. Szanyi Ferenc (Bp. Ig.), 2. ifj. Balogh Jó-

zsef (Bp. Ig.), 3. Csomor Attila (Bp. Ig.).

A kézilabdások a BHG sportcsarnokában találkoztak, hogy összemérjék erejüket és eldöntsék, ki van a legjobb formában a bajnokság tavaszi nyitánya előtt. A körmérkőzéses rendszerű tornán izgalmas játékok láthatottak a szép számú közönség. A versenyben a vendéglátó BHG csapata volt a legeredményesebb. A postás csapatok közötti helyezések: 1. Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság, 2. Budapesti Postaigazgatóság, 3. Hírlap és Postaszállítási Igazgatóság.

A röplabdások kihasználva a tornaterem adta lehetőségeket, két alkalommal, február 1-jén és 8-án találkoztak. A mérkőzések sportzerű keretek között, jó hangulatban, szinte baráti légkörben zajlottak le. Eredmények:

Nők: 1. Központi postaszervek, 2. Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság, 3. Helyközi Távbeszélő Igazgatóság.

Férfiak: 1. Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság, 2. Budapesti Távbeszélő Igazgatóság, 3. Helyközi Távbeszélő Igazgatóság.

A szellemi torna képviselői, a sakkozók is érdekes játszmákat vívtak egymással. Eredmények:

Női csapat: 1. Helyközi Távbeszélő Igazgatóság, 2. Budapesti Távbeszélő Igazgatóság, 3. Budapesti Távbeszélő Igazgatóság.

Férficsapat: 1. Hírlap és Postaszállítási Igazgatóság, 2. Budapesti Távbeszélő Igazgatóság, 3. Budapesti Postaigazgatóság.

Női egyéni: 1. Helembai Jánosné (TIG), 2. Pataki Mária (HTI), 3. Pataki Mária (HTI).

Férfi egyéni: 1. Csutorás József (HPI), 2. Lázár András (TIG), 3. Berdó László (HTI).

Gratulálunk a győzteseknek és a helyezetteknek.

Tánczos Sándor

Nemzetközi Postás Kupa Tájékoztató futóverseny Sümegen

A tájékoztató őszi ősztől. Eligazodni az ismeretlen, idegen helyre, megtalálni azt, amit keresünk, mindig nagyon fontos volt az ember életében. A ma emberét korszerű térképek segítik a tájékozódásban.

E mindennapos emberi tevékenységnek sportszerű változata a tájékoztató futás, vagy ahogy ma ezt Magyarországon röviden nevezik: *tájfutás*. A versenyzők a rajt pillanatában kapott térkép és egy tájoló segítségével megkeresik a terepen azokat a piros-fehér bójával jelölt ellenőrző pontokat, amelyek a térképre előre be vannak rajzolva. Ezeket az ellenőrző pontokat sorrendben kell érinteni, és aki a leggyorsabban ér be a célba, úgy hogy minden ellenőrző pontot „megfogott”, az a győztes. Itt tehát futni és közben gondolkodni, mérlegelni és dönteni kell. Az ellenőrző pontok között ugyanis minden versenyző maga választja meg útvonalát, figyelembe véve saját tájékoztatói és fizikai felkészültségét.

És most itt az alkalom. A Budapesti Postás SE tájékoztató-sifutó-szakosztálya április 19–20-án Sümegen rendezti Nemzetközi Postás Kupa tájékoztató futóversenyt, amelyen a hagyományokhoz híven 6-7 ország mintegy 1000 versenyzőjének részvételére számít a versenybírók. Mindkét napon 30 kategóriában állhatnak rajthoz a benevezett versenyzők. Így lehetőség van arra, hogy 9-10 éves kortól a 60 éves felüliekig mindenki a neki megfelelő kategóriában indulhasson. Az említett, ún. minősítő kategóriákon kívül nyílt és

gyermekversenyek is lesznek, amelyeken bárki rajthoz állhat, ha a helyszínen benevez. A nyílt kategóriában 4-5 kilométeres pályán némi tájékoztatói készséggel és sok-sok ügyességgel bárki végigmehet. A gyermekversenyen már 5-6 éves kortól is lehet indulni egészen 8-9 éves korig, és rövid, szalagolt pályán ismerkedhetnek a gyerekek a tájékoztató és az erdő szépségeivel.

A versenyközpont mindkét napon a sümegi vasútállomástól induló jelzések, útjelző táblák nyomán közelíthető meg.

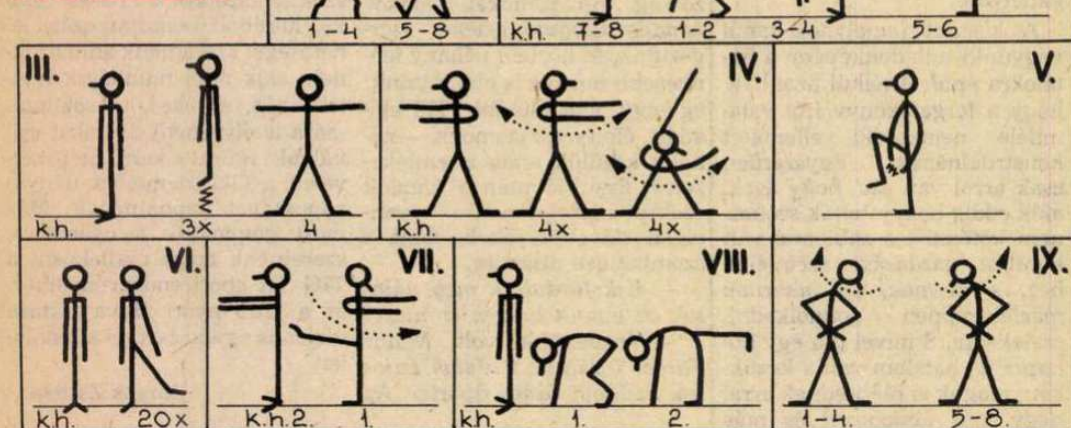
Mi vonzhatja még Sümegre a kirándulni, utazni szerető embereket? A már az Árpád-kor óta ismert település történelmünk folyamán fontos szerepet töltött be. A török hódoltságtól kezdve kerek két évszázadig a veszprémi püspök székhelye, Kisfaludy Sándor idejében pedig az ország egyik kulturális központja volt. Bár dulta a török, ostromolták a kuruc és a labanc hadak, tűzvészek is pusztították, városközpontjának szinte minden háza műemlék. A sok látnivaló között első helyet érdemel a plébánia-

templom, amely Maulbertsch freskóival a Dunántúl legszebb barokk templombelsőjét tárja látogatói elé. Nem hagyható ki a szemléldőből az ugyancsak barokk püspöki palota és a vele átellenben álló volt ferences templom és rendház. A vár felé haladva találjuk a műemlék istállóépületben berendezett lószerszámmúzeumot. Kényelmes, szép kilátást nyújtó sétányon közelíthetjük meg a várat. A rá vonatkozó első hiteles adat 1318-ban kelt. Harcolt birtoklásáért Kinizsi Pál és Béri Balogh Ádám. Ma az ország egyik legnagyobb — részben helyreállított — váromnya. A szabálytalan sokszög alaprajzú erődítmény legnagyobb hosszúsága 125 méter.

A versenyt rendező PSE vezetője, tájfutószakosztályának versenyzői és versenybírói ezúton nyújtják át meghívásukat *valamennyi dolgozónak és családjuknak*. Igazi jó áprilisi hétvége versenyzési lehetőséggel, szurkolással, városnézéssel és várlátogatással. Minden postás dolgozót és érdeklődőt szeretettel vár

a rendezőség

TORNA MUNKÁK KÖZBEN

1. Kiinduláshelyzet: zárt állás. 1-4. ütem: 4 lépés helybenjárás lábujjon. 5-8. ütem: 4 lépés helybenjárás sarkon.
2. Kiinduláshelyzet: alapállás. 1-2. ütem: térdugrás kétszer. 3-4. ütem: térdnyújtással törzshajlítás előre kétszer. 5-6. ütem: törzdöntés előre, karok oldalsó középtartásban kétszer. 7-8. ütem: alapállás.
3. Kiinduláshelyzet: zárt állás. 1-3. ütem: szökdelés helyben háromszor. 4. ütem: karlendítéssel oldalsó középtartásba ugrás terpeszállásba.
4. Kiinduláshelyzet: terpeszállás, karok jobb oldalsó közép-

tartásban. 1-4. ütem: kaszállás vízszintesen négyszer. 5-8. ütem: törzdöntésben függőlegesen kaszállás négyszer.

5. Kiinduláshelyzet: alapállás. Helybenjárás magas térdemeléssel és tapssal a comb alatt 30 másodpercig.

6. Kiinduláshelyzet: zárt állás. Szökdelés helyben váltogatott lábemeléssel oldalt.

7. Kiinduláshelyzet: zárt állás, kar mellő középtartásban. 1. ütem: bal láb lendítése előre, karlandítás bal oldalsó középtartásba, törzsfordítással balra. 2. ütem: kiinduláshelyzet. 3.

ütem: ellenkező oldalra. 4. ütem: alapállás.

8. Kiinduláshelyzet: zárt állás. 1. ütem: ereszkedés guggolótámaszba. 2. ütem: bal láb lendítése hátra. 3-4. ütem: ellenkező lábbal.

9. Kiinduláshelyzet: terpeszállás, kéz a csipőn. 1-4. ütem: fejkörzés lassan balra. 5-8. ütem: ellenkező irányba.

10. Kiinduláshelyzet: alapállás. Lazító helybenfutás 30-40 másodpercig, kar- és lábmozgatással.

Hamar Gábor